Fragmentarium

Ea humanitate in filium Dauidis hodie imitatur perpetuo amore.
Haec namque formosissimam illam suam virginem et sponsam,
ut quae in sinu dormiret, et castè foueretur, committebat,
sed insciens eam pollutam: eam quae sine macula erat,
commaculatam: eam quae sine ruga, multorum erat
pulcherrima, ita conformatam, ut eam iam ruga senilis ar-
ret in ea appareat species illa prima, neque decor. Quamobrem
Iusto dei Iudicio (sicut ipse etiam quondam apud Zachariam
praedixerat) hodierni belli pondere, in ea ut in Saulem
immittitur. Quo tanquam ventilabro quodam aream suam
expurgare vult, ut zizania et paleae, et quicunque omni
vento doctrinae circumferuntur, eiiciantur, et sicut pulueri
quem proiicit ventus a facie terrae, eliminentur.
Sed interea meminimus (quod ad piorum consolationem
dictum velim) non modo cum Saule iniquos populi
Christiani principes, pastores et sacerdotes hoc in bello
corruere, sed cum ipso etiam Ionatha Dauidis amantissimo
eos quoque, quorum anima filio Dauidis ita est agglutinata,
ut eos neque gladius, neque fames, neque ipsa denique mors,
ab eius charitate separare queat. Hoc vero inprimis
Ipsa videre debet, quod Saulem nostrae tempestatis, hoc est
haeretici et tyranni, omnes quidem veri Dauidis amicos,
sed eos potissimum qui ad ecclesiae gubernacula sedent,
extinctos, ac de medio sublatos cupiant, In eos omnia

License: cc-by-nc-sa – Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 5288, 132r – Fragments of manuscripts gathered by Étienne Baluze (https://fragmentarium.ms/view/page/F-k57p/418/37184)